

כאשר ביקשה מבנה דנור, להצטלם עימה עבור הכי תבה, הוא סירב בתוקף. בטענה שזוה לא בראש שלי עכשיו. אבל חבריו לכיתה מתפעלים מאמו מאוד.

עם טדי קולק, ראש עיריית ירושלים, באחת המסיבות הרבות, שאותן אירגנה. את ראשה הקירח קישטה אז בכיפה שחורה וגדולה.

ידיד סידר לי לא מוזמן פגישה עיוורת עם טייס. כשיחה איתו בטלפון היתה התלהבות הרדית, עד לרגע שהחלטתי לעשות עליו ניסיון. אמרתי — אתה יודע, היתה לי פעם קרחת. באותה שנה השתנה משהו בקולו. הפחיתי אותו. הוא גבר רציני ויציב, אחד שרוצה להתחתן, שבטח שאל את עצמו איזה עוד הפתעות אני יכולה לעשות לו. ידעתי שהוא לא יבוא לפגישה שקבענו, והוא באמת לא בא. עד היום לא נפגשנו. הידיד המשותף אמר לי שיום אחד הוא עוד יפגיש בינינו, בלי שההוא יידע שזו אני. גברים פוחדים ממני. היום אני יודעת שהקרחת גרמה להם להרגשה שאני לא אמינה. כוסים בעבודה חששו שאם אני כל-כך משוחררת, בטח לא אהיה בסדר בעבודה. זה לא נכון, כי יש לי מוסר עבודה גבוה, כזה אני ממש מרובעת. גם היום, בלי הקרחת, העצמאות שלי מפחידה גברים. לא כל אחד יכול להתמודד עם ההופעה האקסטרואגרנטית שלי. לגברים יש בעיה בלהופיע איתי בחברה. האיש שלי צריך להיות אדם מאוד חזק, בטוח בעצמו, שרואה את ההופעה שלי לא כאיום עליו, אלא כחלק ממני.

היא מושכת תשומת-לב. היא לא יפהפיית-הדרור, גם לא גבוהת-קומה במיוחד. הקלוריות לא מדאיגות אותה, מסתבר. רק באחרונה הורידה, ללא מאמץ, חמישה קילוגרם. סתם, בלי סיבה, נסתם לה קצת התיאבון. גם לפני שהורידה במישקל הרי גישה בסדר עם גופה, לא חשבה שהיא שונה מדי. טוענת שהיא לא נכנסת לפאניקה כאשר היא עולה במישקל. כי יודעת שתוכל לרדת בלי בעיות. היום היא שוקלת, היא מצהירה, בדיוק כמו בגיל 18 — 46 קילו. היא נעימת-שיחה, מדברת בקול רך, שקט. מגלה עניין במי שהיא מרבת

חשוב לי שהבגד יראה כמו שהוא צריך להיראות, עם אביזרים המתאימים לו. היא אומרת, קולקציות חורף מרי עיצובה תוצג בשנה הבאה בבוטיק במינכן.

להסתיר. אם זה לא היה יפה, הייתי מסתירה. אני מתלבשת ומתקשטת בשביל עצמי בלבד, לא בשביל שייפנו אחרי את הראש. גם בבית, כשאני לבד, אני מתלבשת יפה. לפעמים ביגדי-הבית שלי יפים יותר מביגדי-הרחוב. שר אלים אותי לאן אני הולכת עם הבגדים האלה — מה זה לאן? לסופרמרקט, לשפוף את הזבל. אני אלגנטית גם בבית. חלוקים — חס וחלילה, אין לי ביגדי-הבית שלי הם אוברולס מיוחי

הקרחת דחתה הרבה גברים, אבל אחרים חשבו שזה סכס, ואמרו שזה מגרה אותם!

דים, נוחים ורחבים, מבר ערין, או שמלות סטרפליס שקופות וארוכות. בעבר לפעמים היוותה הקרחת גורם בעייתי ביחסיה עם גברים. אני יודעת על הרבה גברים שזה דחה אותם. היו שפחדו להתקרב אליי. אחרים חשבו שזה סכס, וזה גירה אותם. היו כאלה שאמרו — אם תגדלי שיער, און... אלה היו עפים אצלי ברקה הראשונה. או שמקבלים אותי כמו שאני, או שאין מה לעשות ביחד.

על החזה ונעליים גבוהות. יחסה אל חניכיה אף מעט לא היה כשל מדריכה לחניך. היא רק יעצה, הציעה ושמרה על מיסגרת. היא עצמה אהבה את המדיים.

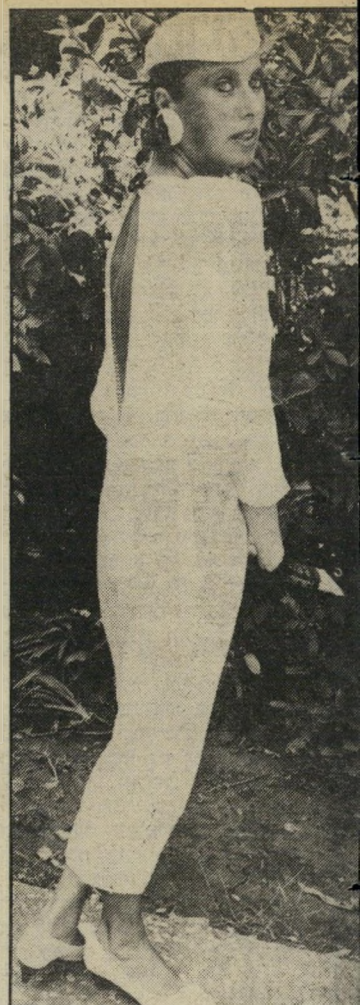
צעדת 4 הימים רותי, בראש כיתה חניכותיה מכפר-נוער ב'שמן, עם כובע טמבל על הראש, סרטי-זיהוי

איכות בלתי רגילה, היא אומרת, כשאחשוף אותו לשמש, הוא יקבל גוון בלונדי. בינתיים אני עוד לא רוצה לקלקל אותו עם צבע.

היא הפסיקה את הגילוח היומי סתם כך, ללא סיבה מיוחדת. רותי: הרגשתי שזה הרגע לגדל שוב שיער. בעיני אלה שלא מכירים אותי מקודם, אני עכשיו פחות מוזרה. זה לא הפריע לביטחון העצמי שלי, היה לי תמיד המון ביטחון, גם עם הקרחת. עכשיו טוב לי עם השיער, ואין דרך חזרה. לעולם לא אעשה יותר קרחת. אולי זו פונקציה של גיל. בת 40 עם קרחת, זה לא בת 20 או 30 עם קרחת.

פיתאום סיגלה לעצמה תנועות חדשות — מחליקה מרי פעם ביד את השיער, מסיטה אותו מאחורי האוזן, מוציאה מיכרשת מן התיק.

בארון הבגדים שלה שולטים שני צבעים — שחור, לבן או הרכבים של השניים. היא לא משתעממת עם הצבעים האלה. בלבן היא מרגישה חגיגית, רעננה, ובשחור — דרמאטית, כולטת. היא מסתובבת בלי חזיה, אפילו אם הבגד קצת שקוף, ולפעמים גם בלי תחתונים. אם זה שקוף, אז לאנשים יש בעיה, לא לי. היא אומרת, אין לי מה

לבן הוא אחד משני הצבעים האהובים על רותי ביותר. כאן לבושה בסריג מעשה-ידיה.

שימלה שמתחתיה אי-אפשר ללבוש תחתונים.

היא אוהבת, גם בקיץ, כפפות מתחרה שחורה, קצוצות אצבע. הציפורניים ארוכות ומטופחות, משר כות בלאק ארום. על הראש כובע לבן מקש סינתטי, בגיזת ריילת או חילת — כי היא אהבה את הצבא — ואת אוזניה מקשטים עגילים גדולים. ממתכת לבנה, עם קישוט גומי שחור. יש לה עיניים בצבע תכלת, מאופרות קלות. שפתון היא לא סובלת. בחוד-שים האחרונים היא הניחה לשיערה לצמוח מחדש, ועכשיו יש לה פלומה חומה, רכה. שיער כמו של תינוק, בעל

צעדת 4 הימים רותי, בראש כיתה חניכותיה מכפר-נוער ב'שמן, עם כובע טמבל על הראש, סרטי-זיהוי